

погубва чумата и война ще ся яви, че свѣтъ загина отъ свѣтъ; подиръ то-ва еферата ще ся обжрни и ще падне па най коравата земя: войната, мисля да ѝ начена сега скоро, нѣ за миръ не мисліж: агнето угрозява грозната загу-ба: свѣршваніето на сичко ся чини да ѹе твѣрде скоро. и ето единъ стѣбель отъ кедрово дрѣво расклатювашицъ ся ненадейно тича силно, като единъ гласъ като аспида (животно), и като ся рас-твори презъ срѣдътъ видѣхъ че излѣзи една чудна сѣнка съ такива напѣstre-ни шарове, чото и искуствата рѣкъ на зографа не може да я испиши и като ся приближи до менъ, каза-ми тѣзи ду-ми: „Сине человеческій! сериозно ти го-воря, да не забравишъ да забелѣжишъ моятъ оракулъ“

„Глѣдай добре, че царуваніето на Ферденанда єе кратковременно, и коро-ната която гледашъ па моята глава, ос-тава въ рѣцете на братаму, сиречъ: той